

Hvorfor husker vi antikken?

Ilsebil S e Iwan
2.-14. september 2024

Hvordan fremstiller vi det
antikke?

Hvad er antik etos?

Rapport om projektet: Athen som Erindringssted ved Det Danske Institut i Athen

K re l ser og DIA

Her kommer en lille tekst, der afrapporterer mine 2 uger i Athen i regi af DIA.

Mit navn er Ilsebil S e Iwan. Jeg l ser en kandidat i retorik på Københavns Universitet. Mit  rinde under mit ophold hos DIA var at lave feltarbejde og litteraturresearch til mit speciale, der undersøger Athen som antikt erindringssted. Det viste sig enormt passende og potent for projektet at være på ophold hos DIA. Tusind tak for rejsen.

Retorik beh ver slet ikke kun handle om ord, men kan også forstås som at omfatte alt det materielle, æstetiske og bare sanselige – alt det vi kan mærke, men ikke rigtig sætte ord på, men som alligevel skaber holdninger og attituder i os. Påvirker os. De her små lommer af uartikuleret bevidsthed og oplevelse tror jeg på er enormt magtfulde, hvorfor jeg gerne vil vide noget om dem. En af lommerne kan siges at være den antikke. Hvad lignende stiller vi i dag så få spørgsmålstegn ved og bare anser som en for-vildt-givende periode? Noget så paradoksalt som et anerkendt *mirakel*, i den ellers sekulariserede vestlige civilisation, beskriver vi den periode i Grækenlands Athen, hvor demokratiet blev født, filosofien sat på logik og retorikken sat i system. For bare at nævne få akademiske skabelsesprocesser på denne lokation, som vi i dag opfatter som at ligge til grund for den (videns)verden, vi befinder os i. Det her mirakel fik jeg en idé om, at vi – turisterne – tager til Athen for at genbesøge. Vi vil m rke kilden og kernefiberen for vores velstand i vesten. I

praksis af de mange traditionelle turistpraksisser, re-aktualiserer vi det i vores erindring og tager det med os videre i konstitueringen af vores forståelsesverden.

Jeg læser og formulerer på det eminent velkølede og tjekkede Nordiske Bibliotek, at jeg vil undersøge retorikkens og dermed demokratiets (tvillingediscipliner, kan man se dem som) traditionelle oprindelseslandskab via etnologisk feltarbejde. Med flere timers research i både bøger, gader og stræder, når jeg frem til, at mit projekt særligt skal dreje sig om stederne: Agoraen (et travlt bytorv og forsamlingssted) og Akropolis (både det nye museum og selve den antikke lokation). Jeg formulerer, at jeg særligt vil undersøge stedets praksis af erindring og de retorisk-strategiske til- og fravalg, de er udtryk for. Spørgsmål som: Hvordan fremstiller man retorisk fortiden? Hvad gør det ved vores opfattelse og sanselige oplevelse af 'nu'? Og hvad gør det ved forestillingen om fremtiden?

I mit feltarbejde indtager jeg turistens perspektiv. Performer det. I det sydlige Europa på en art rejse er turisterne normalt noget, du forsøger at undgå. Alt er per se nærmest godt og autentisk, en hidden gem, når det ikke er smittet med turismens virus. Men nu opsøgte jeg den. Kørte i Hop On Hop Off busser, tog selfies ved Parthenon-templet i baggrunden, spiste på corny hjørne-restauranter, købte Athen-t-shirts og blå glasøjne, havde mit *Mythos Moment* og så alle de seværdigheder, jeg kunne komme til. Museumsvagterne fandt det underligt, at jeg som en gal stod med en notesblok og skrev ned foran de arkæologiske funds informationsskilte – hvorfor skulle jeg dog sætte spørgsmålstegn ved det, der allerede er mejslet i sten?

Heldigvis indkvarteredes jeg med mageløse mennesker i Maggina-huset i den Nye Verden. Vi drikker vin på tagterrassen og passer på hinanden. Låser døren op for hinanden, på flere planer end blot den til tider problematiske lås til første salens lejlighed.

En kæmpe tak til Instituttet i Athen for at privilegere mig med et besøg. Sammen med min person er mit projekt her vokset. Jeg håber, vi ses igen en dag.

Ilsebil Søe Iwan